

Je. CAIENS

ŞEİRLƏR

AZƏRNƏŞR

ՅԵՂԻՆԵ ՉԱՐԵՆՑ

C A R E N S

ՎՈՏԱՆԱԿՈՒՆԵՐ

Տ Ե Ի Ր Լ Յ Ր

Ազերնեւեր — Բաքու — 1934

Azərnəşr - Bakı - 1934

Erməniçadən
cevirəni: M. Mıfşıq
Redaqtou: R. Rza
Texredaqtou: M. Zejnalzadə
Buraqıfı: H. Rəhimov

Qavıfıfı: M. Zejnalzadə cəkmişdir

СЫЛQЫНЛАŞMЫŞ IZDİHAMLAR

I

Uzaq, jaqın dostlara, ölkə və gynəslərə,
Su dərın boşluqda kə zıymət və atəslərə,
Əmr! Janan qəblərə, ruhu qajnajanlara—
Gynəş dolu ruhlara, odla oınajanlara,—
Bu—sərkəş qaranlıqda syrynən məçruhlara,
Diriligə, ölymə, şəhid olan ruhlara,
Salam! Salam.

II

Aqşamdı... qan-qırmızı jaqut rəngli bir aqşam.
Jaqıfı, kəskin gynəş cekilirdi batıja.
Ovanın yzərində aqırlaşan qanlı cən.
Sacılmış bir zəhərdi gynəşin yrəgindən.
Jaqıfı, kəskin gynəş cekilirdi batıja
Və zəhrini ovaja hej tykyrə-tykyrə
Səmada jandırtırdı alav sacıfı bir kyğə.
Bir qanlı nur təkurdy qızqın gynəş ovaja.
Bir od dıymışdy sankı dalqalanan tarıja.
Onların qarşısında ova hydudsuz, geniş...
Bir qırmızı od kibi, janqın kibi sərilmiş,
Ardı, uçu gorylməz, nə qədər sejr etsəniz.
Aqşam cəni icində: ova, məçan bir dəniz.

Baş Mətnat Mıdırliğı Mıvəkkill. № 1898. Sıfariş № 376.
Tıraş 2000. İstehsalata vərilmış 28/III-34. Cəpa imzalanmış
25/IV-34. Cəp lisiti 1⁰⁰. Kağız formatı 62x94. Azərnaşr mətsəa-
sində vəsəldi. 26-lar adına „Kitab Sarajı“.
Bakı, Əli Bəyramov küçəsi.

III

Bu aqşam gynəşinin altında qızqınlaşan,
 Getdikçə dalqalanan, getdikçə azqınlaşan.
 Köhnə ovada sajsız, cıqın izdiham vardı.
 Onlar vurusurlardı, onlar carpışsırlardı.
 Onlar umudla janmış, cıqmış təbii haldan,
 Buraja gəlmişdilər; uzaq, jaqın mahaldan.
 Şəhərlərdən, kəntlərdən, cəllərdən gəlmişdilər,
 Steplərdən, myxtəlif ellərdən gəlmişdilər.
 Şəhərlərdən gələnələr, qarantıqda boqulan,
 Həjatı yzərindən camurdan bulut olan,
 Dumanlı keçmişini tərək edərək gəlmişdi;
 Yrəginin inadla bərkidərək, gəlmişdi.
 Şənliklərdən gələnələr, ataraq nəm torpaqı,
 Atıb tarlanı, baqı, atıb cini, oraqı,
 Altun başaqsız, myti həjatı buraqaraq,
 Gəlmişdilər buraja yrəklərində maraq.
 Steplərdən gələnələr, bir zindan zylmətinə,
 Doquran səmalatın laçivərd vüsətini,
 Hər şeji öz jerində qojaraq gəlmişdilər;
 Qəlbədən bu izdihama ujararaq gəlmişdilər.
 Qalabalıq, darısqal şəhərlərdən gələnələr—
 Gəjləri hisli, paslı bu jərlərdən gələnələr,
 Vərəmli nəfəsilə ötyrmüşdy qəlbini,
 Bir qızıl bajraq kibi gətirmişdi qəlbini.

Şənliklərdən gələnələr bir sel kibi aqaraq,
 Kəndin qarantıqı uzaqda buraqaraq,
 Gətirmişdi qolunda nəm torpaqın gücünü.
 Dəjysdə jaqınsından alaçaqdı oçunu,
 Steplərdən gələnələr—bir qulmuş öz jerində.
 Dənizlər kibi durqun, səmavi gəzlərində.
 Gətirmişdi gəjlərin sonsuz ənginliğini,
 Dənizlərin, gəllərin dərin dərinliğini.
 Onlar isjanlanaraq, onlar cıqınlaşaraq,
 Kəcidlərdən syzylyb dərələrdən aşaraq,
 Artıq cəkə bilməmiş əski, myti həjatı.
 Həpsinin bu dəjysdə acımlıq qanadı.
 Həpsi bir nəfər kibi... toplasaq ovaja.
 Bir sarsılmaz inadla hazırdılar davaja.

IV

Qızqın, sacaqı gynəş cəkildir bətyja.
 Sankı bir mis ərgini tokulyrdy bətyja.
 Gynəşin qarşısında sərilmiş geniş ova,
 Izdihamlar carpışır, nəqmə dodaqlarında.
 Qeji gəjlərə sərmas cıqın izdihamların!
 Ova durqun cənində jıqanır aqşamların.
 Bəjyk şəhər uzaqda, jol ystə gərynyrdy,
 Parlajırdı min rəngli bir ərginə dənyrdy;
 Jıqanırdı bu aqşam dumanlı altında,
 Bir dərdsizlik, bir tənbel nazlılıq vardı onda.
 Acımlıq qır-qızıl havadan jyksək evlər;
 Evlər toranlaşaraq, qaralır birər-birər.

Baq. o qana bojanmьs gynəş odilə baq da,
Pəncərələr, aınalar alavlanьr uzaqda.
Gynəşin jamaçьnda şişələr qьzllaşьr.
Şişələr bir göz kibi gynə baqьb qamaşьr.
Onlarьn yrəgində kəskinləşir intiqam,
Varlьqь qan-qьrmьzь alav rəngli bir aqşam...
Qьzarmьs mьxlar kibi səmanьn yrəginə,
Sançьlmьs baçalar da bojanmьs qan rəginə,
Onlarьn borusundan qara duman sьqmaјьr,
Bu duman qatlarilə yfьqləri sьqmaјьr.
Lakin aqşamьn cəni javaş-javaş coqalьr.
İcində dik baçalar rəngsizləşir, joqalьr.

V

Aqşam qanь-qьrmьzь bir tylə byrunьrды.
Səhərin çənubunda stasјon gərunьrды,—
Qorqmuş qalib bir halda, bir tərəfdə duman, toz...
Toz. duman arasьnda səslənidirdi parovoz,
Sankь orda bir sьlqьn mal boqazlaјьrdьlar.
Onun umudsuz səsi jaylьb dijar-dijar,
Geri dənməz bir əlym xəbəri duyulurdu.
Izdihamьn ənyndə bir stasјon dururdu.
Stasјondan dərt jana bitməz jollar uzanmьs.
Məhkəm dəmir damarlar, məhkəm qollar uzanmьs.
Dəmir damarlar kibi jeri qucaqlajaraq,
Düşmənlər syrunьrды sankь bir atsьz qacaq.
Düşmənlər syrunьrды jerdə bir oqru kibi.
Jollarьn ajьqьnda stasјon sorqu kibi...

Dəlirmiş izdihamlar çoşub carьşьrdьlar.
Onlar vuruşurdular, onlar qarьşьrdьlar.
Jajьlmьşdь bir atəş həpsinin yrəginə.
Sankь bir qalib əllə bu dьnjənyə rəјinə.
Atьlmьşdь oqujan—dəjyşən bu izdiham.
Stasјonu almaqda tələsirdi bu aqşam.

VI

Onlar carьşьrdьlar, hava sərin, coq sərin,
Ruzgar nəfəs alьrdь ovada dərin-dərin.
Min illik düşmən kibi şəhər qarşьda durmuş.
Cəsim bir Sfinq's kibi dəşyny jərə vurmuş.
Kəsmişdi iradəli izdihamьn jolunu.
Bir qьrmьzь dumanda dəmir jol stasјonu.
Xanьmьnь gözlersə əsil bir kəpək neçə,
Stasјon da bu şəhri gözləjirdi əjləçə.
Dəmir xətlər janьnda jer altь səngərə baq.
Bu xaraba səngərdə syrunən əskərə baq.
Düşmən izdihamlarь zirzəmidə saqlajьr,
Qanь barmaqlarilə ovany çьrmaqlajьr.
Topraqьn sinəsində düşmən girmiş pusquja.
Sankь ova bir dəniz, düşmən atьlmьs suja.
Qurşun atьr o xajin əlilə oqru kibi,
Jaqьnlaşьb yz-yzə carьşьrlar əsəbi.
Bir-birinin dalьnça dəmir toplar gurlajьr.
Jerdə, gəjdə daqьlmьs al məmmilər fьrlajьr.
Izdiham qorqu dujmaz, qorqu sarsa aləmi,
Bu hərб qərbdə bir şirin şaqьltьnь nəqməmi?

VII

Onlar cərpəşirdilər, ölyb-öldyürdylər,
 Ovadakə qaranlıq, ölymə gylyrdylər.
 İzdiham nə'rəsini topların nə'rəsinə,
 Qatıb iləriləjirdi dşmənün bərəsinə,
 İzdiham iləriləjir, dşmən uzaqda şaşqın,
 Hər birinin yrəgi bir nəqməjdi ki,—daşqın.
 Qəzyl bir şələ kibi baqışlar janırdılar,
 Bu aqşam gynəşini bir nəqmə sanırdılar.
 Varlıq qan-qırmız alav rəngli bir aqşam,
 Oqujub cərpəşirdi bu dəlirmiş izdiham.

VIII

Bir kişi titrək, qalın səsilə oqujurdu,
 O, davaja qalqışan dostuna toqujurdu.
 Səsinin tellərindən bir tərif nəşidəsi.
 Bir şahin nəqməsini andırır nəqməsi,
 Onun bir şahin kibi qalqan nəqməsi vardı,
 Bu nəqmənin bənzəri qəzyl ıldırımldı.
 O kişi oqujurdu gylışlə, həjəcanla,
 O səslənirdi çoşqun, o cərpəşirdi çanla.
 Gynəş sənyr yüyqdə sarı bir ocaq kibi,
 Nəqməcinin sədəş sərt bir çınqıraq kibi.
 Gynəş sanki ocaqdı,
 O səs bir çınqıraqdı.
 Uçaldırdı səsinə daqlar, daşlar eşitsin,
 Jadlar, dostlar, vətənsiz vətəndaşlar eşitsin.
 Varlıq qan-qırmız alav rəngli bir aqşam,
 Oqujub cərpəşirdi bu dəlirmiş izdiham,

IX

Məşəldən, cəllərdən, şəhərlərdən gəlib biz,
 Odlanmış, umudlanmış bir yrək gətirmişiz.
 Burda imdi davadır, ölym mybhəm qaranlıq...
 Bir qəzyl bajraq kibi ölymə qarşı sığ-sıq.
 Sınəmizi acmışıq, Qəlbimiz vurur—atır.
 Mən illik köhnə gynəş qana bojanmış batır.
 Boz gəçənin qan dolu gözləri gylyr bizə,
 Sevinclə cərpəşir, güc verib nəqməmizə.
 Bytyn aləm bizlərə mən illik dşmən kibi...
 Gərmiş dşmən gəysyny bir dəmir qalqan kibi.
 Lakin biz jorulmadan cərpəşiriz jənə də,
 Bu dəjys çəbhəsində—bu alavlı səhnədə.
 Bizə məqrur ölymlər, iskeletlər gylyr, biz,
 Qəlbimizi bu hərbə qurbanlıq verəcəgiz.
 Səlymləşin, atışın! a joldaşlar, a dostlar!...
 Bir qəzyl həsrət kibi rəsmi-kecidimiz var.

X

Aqşam, aqşam qyrubu lələ kibi bir aqşam.
 Amansızca cərpəşir bu dəlirmiş izdiham.
 Lələ kibi qəzarır izlərinin atəşi.
 Qəblərinin atəşi, gözlərinin atəşi.
 Mətin zərbələrilə izdiham iləriləjir.
 Dşmənünə jaqından ölymy xəbərəjir.
 İzdiham iləriləjir. Oqujaraq, atışır,
 Dşmən qatır, ajaqlar bir-birinə qatışır...
 Artıq toran qavuşdu. Dşmən də qəcdi, qəcdi.
 İzdiham stasjona zəfər bajraq sanırdı.

XI

Indi hər yer qaranlıq, gecə aşaqı enmiş,
Bajquş qanatları ilə zülmət ətrafa sinmiş.
Bəşqəş stasijonda izdiham qələjansız
Uca dəmir kəmərlər qaranlıqda nişansız
Eşq jandırmaçılar görməsin deyə düşmən
Qaranlıq uzaqlara dalan gözlər nigəran
Stasjon alınarkən qaranlıq endi, endi
Batan gynəş qararmış yığın ardına sindi
Sabah əsmaq ucun izdiham rahatlanır;
Yrəklərin qaraqı javaş-javaş atlanır
Əvət onlar cücəkli sabahı gözləyirlər,
Rəjalatında belə, düşməni izləyirlər.
Bir az əvvəl ovada susamış carpışan bu—
Bu dəhşətli izdiham həjəçansız uqulu
Bir az əvvəl stasjon düşmənin əlindəydi;
Geri dönməz bir hücum haman düşməni əydi.
Izdiham stasiona ıldırım kibi endi
Bir baş şəhərə doğru düşmən qacdı, gizləndi...
Sabah əsmaq ucun izdiham rahatlanır.
Yrəklərin qaraqı javaş-javaş atlanır.
Sabah jenə izdiham cəqəcaqı səfərə,
Qət'i hücum jaraqıq öyündəki şəhərə.

XII

Gecənin qaranlıqı, min illik bir qaranlıq,
Stasijonda izdiham səssiz... ova dumanlıq.
Yıyqlərdə baqıyır ıldızlar sejrək-sejrək.
Nə bir səs, nə bir səda, nə də bir xəlif kylək.

Orda sonsuz qaranlıq, bir ərinti syzylyr.
Bir qara şybhə kibi syzylərək yzylyr.
Orda bir düşmən kibi şəngymış bir duman var,
Orda bir kəhnə şybhə kor gözlərilə baqar.
Qararmış gözlərini, o şybhə, o sərt duman,
Cekməjir cələnləşən gəy gəzly izdihamdan.
Ystyn, gərgin, qajıqı baqışlarla izdiham.
Əngin uzaqlıqlara baqıb dutmaçır aram.
Qəmli, dərin səmavi gözlər sejrə gedirlər,
Pajansız qaranlıqı müşahədə edirlər.
Gecə dərin, qaranlıq, gecə saqır, kor və lal,
Stasijonda çanlanır get-gədə bir qejly-qal.

XIII

Stasionun öyündə bu gynəş iradəli
Ordu gəy gözlərilə baqaraq, dəli-dəli.
Zəbt etdigi hejbətli ovany qorujurdu;
Ovany qorujurdu bu mavi gəzly ordu.
Jamaç bytyn qaranlıq, orda bir ucurun var,
Uzaqda bir ocaqda dalqalanır bəşqlar.
Janan bəşq diləkli baqışları öyündə,
Bir sərt qırmızı nəqtə, bir kyğə gərynyşyündə.
Bu qaranlıq gecədə düşmən bəşq jandırması,
Özyny hazırlamış, ordunu ojandırması.
Bu gecədə o nəqtə bir qırmızı it başı...
Bu qırmızı it başı andır bir təlaş.
O nəqtə qorqusundan sinmiş düşməne bənzər.
O min illik şəhərdir, orda bir dəhşət gəzər.

O nəqtə ысықлыдыр, қызқындыр, дәмшәтlidir.
O nəqtə бақарықлы, o nəqtə пәк муқтәdir,
Son bir umud һуммасы onu jандырыр, jaқыр.
Dәlirmiş izdiham da haman nəqtәjә бақыр.

XIV

izdiham gözләrilә o nəqtәni izlәjir.
Zylmәtdә dan jerinin sәkmәsini gözlәjir,
Onlarғыn sinәsindә o nəqtә bir мых kibi,
Bataraq, zәhәр төkyр қыздырыр ruhu, qәlbi.
Onlarғыn kyрәgindә min illik bir aқыт var,
Onlarғыn көryk kibi bir jaңқылы бақыт var.
O nəqtә һyma sәpir. Onlarғыn qeji artыр.
Әskimiş jaralarғыn sәrt көzyny qopartыр.
Bir dilәk var sәmavi gözләrindә onlarғыn;
Qan sacыр, zәhәр төkyр gözләri miljonlarғыn.
O nəqtәjә, o parlaq ысықа бақыр onlar;
Bu сылағыn izdihamlar, bu gәj gözly miljonlar.

XV

Onlarғыn qara ruhu geçәjә qarşы geçә,
Hәsrәtlә qavrulurlar sabahы gözләdikçә.
Onlarғыn qәlbi zylmәt, bu qart zylmәtdә lakin.
Gәjlәр var—mavi gözly, dәnizlәр kibi sakin
Onlarғыn baқыslarы sәmalar kibi parlaq.
Qәlblәrindә bir sabah, bir atәsin fidan var.
Gәrilmiş qollarғыnda topraқыn nәм quvvәti,
Gyc vursalar dajanar qoça әrzin syr'әti.

Istәsәlәр gynәsә jeni syr'әt verәrlәр.
Jeni alav, jeni qәlb, jeni qydrәt verәrlәр.
Istәsәlәр gәjlәrә ырлатarlar gynәsi,
Min bir çahan jандыrar qәlblәrinin atәsi.
Onlarda sarылmajan gynәs bir iradә var.
Nәlәр, nәlәр jaratmaz dәlirmiş izdihamlar?!!...

XVI

Aқыр qaranлыq geçә, aqардыqça dan jeri,
Bir buz kibi әrijir, gözләjiş saәtlәri,
Sәhәrjn—sәrim jeli ovаны sәrinlәdir,
Dәjib daşlara şәffaf qavalыnы inlәdir.
O qыrmызы nəqtәnin ысық batыр, sәnyr,
Qaranлыq sejrәklәsir, qызыl şәfәq gerynyr.
Doquda gycly bir qol daқыдыр bu zylmәti,
Qoqulanыр ovada bir bahar tәravәti.
Dәrin zylmәt myntәzir... aqарan dan jerinә,
Rәngsizlәsir, bәnzәjir bir qaranлыq әrginә.
Istә mәqrur, dәmirdән baçalarla bәrabәр,
Bәlirmәkdә uzaqdan jyksәk divarлы evlәр.
Şәfәq sәkyр izdiham duta bilәrmi aram.
Qәlbindә izdihamғыn min illik bir intiqam.
Onlar aqынларыны bu sәhrә cekәçәklәр,
Sәfralarғыны sәhrin ystynә төkәçәklәр,
Jықыb daқыdaçaqlar jenә dojmajaçaqlar.
Insafa, әdalәtә mәhәl qojmajaçaqlar.
Jықыb jандыраçaqlar, hәр şeji qыраçaqlar.
Alavlarғыn icindә gulyb hajқыраçaqlar.

Səpəçəklər ölkəyə çahan-çahan atəslər,
 Bu atəslər yzyndən qaralaçaq gynəslər.
 Kylyklərdən əskimiş həjat səqmasın, deyə,
 Hər kylygə bir alav edəçəklər hədijə.
 Ellərə verəçəklər o sojumuş kylykləri.
 Doqumamış gynəslərdən gedəçəklər iləri.

XVII

Odlu bir zanbaq kibi yfyqdə doqdu gynəş.
 Başsyz qaranlıqlar bəqduqça doqdu gynəş.
 Gynəş doqdu jerindən bir təbəqə səcradə.
 Səcradə sank ərzin ən məhkəm bir qanadə.
 Gözlər alav kəsildi, baqışlar çatıldıylar,
 Stasjondan ansızın dəşarə atıldıylar.
 Qarşıda sonsuz ova... yfyqdə şəfəq janı.
 Gynəş rəngli bir duman ortadan xumarlanı.
 Şəhər sank bir sirqdi, şəhər sank bir qaja.
 Jolların ətəgində parlaq rəngli bir oja.
 Gözlərini alavlı gynəslərə dikərək.
 Atylaraq, qalqaraq, syrynərək, cəkərək.
 Odlanmış ənginlərdə carışır izdiham.
 Vuruşurdu izdiham, qarışır izdiham.
 Min bir qat gynəslə izdiham bəhs edirdi.
 Sıqınlaşmış gynəşi zəbt etməyə gedirdi.

EL UCYN NƏQIMƏ

Əlkə uçsuz bucaqsız... Əlkə hydudsuz geniş...
 Su basarlar, steplər, saqa, sola gərilmiş.
 Yfyqdən-yfyqlərə uzanmış qarlı dyzlər,
 Bulutlar kölgəsində kəntlər dərsiz bəxtəvər.
 Ta şimaldan cənuba, şərqdən qərbə çatınça
 Jerin şimal parçası bir ölkəjdi—qos-qoça.
 Hakimdi müstəbid car, o məhtəşəm ölkədə.
 Həm o gözəl məmləkətin elləri təhlykədə.
 Ellər təhkimi... Ellər topraqsız calışır.
 Mal kibi bir qajəsiz həjata alışır.
 O səfil aç elləri, o jazıq muziqləri,
 Daim minib syryrdu ölkə cinovnikləri.
 Muziqin gözy qorqmuş, qəlbi sakit vururdu.
 Əlkənin topraqları syrylməmiş dururdu.
 Topraqsız kəntlilər, mylkədarlar amansız.
 Aqanın topraqlı beçərən kəntli—çansız.
 O tarlasız səfil xalq, kirmiş dəylyrdu.
 Açından daş jejirdi, yzylyrdu, ölyrdu.
 Dərdindən araq icir tynlyk meyxanələrdə
 Jatır ki: «Ojanın jəməsin daha bir də...
 Dya edib dururdu qəlbində ulu tanrı
 Jetim, boynu bykyly həj baqırdu juqarı.
 İnanır: juqardan bir gyn ışıq doqar.
 Əlkəni cülqalajan qaranlıq boqacaq.

Kəntli topraqlanaçaq, bytyn xalq o zamandan;
Qurtulaçaq dəhşətlər dolu qara zindandan.
Nə dyadan sevindi o zavallı xalq, nə də,
Dərdinə carə buldu dumanlı meyxanədə.
Əlkə bir qan dərjası, ehtijaclar tykənməz.
Qan savuran qəhətlik öz mevqeindən enməz;
Dolaşırды əlkənin sıslı yuqlarında,
Solğun tarlalarında, jetim qoruqlarında.
İllərə o diyarda gynəş doqdu qanalmıyş,
Batarkən özy kibi gərdu ellər qanalmıyş.
Gynəş qılınçla sıqmıyş, qanlı göz kibi sıqды.
Jaqqan qatı qaranlıq, jaqqamajan bir ыsqды.
Əlkə bir qan dərjası, nəqmələrdə qəm səsi,
Bir sıjah ölym səsi, bir uzun matəm səsi,
Sənmıyş iqtidar, e'caz;

*

Fəqət coqdan bir muziq,
Sıqды bir şey jaratды sankь joqdan bir muziq.
Ətrafına topladı jalavaç rənçbərləri,
Aiaq jalın, baş acıq jurdsuz dərbədərləri,
Məqsədi qurtuluşdu... bu açlar kəməsilə,
Hajqırды, vəlvələlər qopardы gur səsilə.
«Ej joqsullar, topraqsız insanlar bəri gəlin,
Jetər qaldınyz geri, bir az iləri gəlin,
Bu saç aqıntısijlə barabar toplaşnyz.
Ej minlər, ej yuz minlər, milyonlar toplaşnyz
Toplaşnyz bu gyndan sizin aç ordunuzu,
O səfil ordunuzu, o məhtaç ordunuzu;

Carın şəhrinə kibi aparaçaqam gəlin.
Mosqvanı yerindən qoparaçaqam gəlin.
Orda siz dyrly-dyrly keflər cəkəçəksiniz,
Nə qədər istəsəniz araq icəçəksiniz,
Məskəniniz olaçaq carın parlaq binası,
Car təxtindən gələçək məzlumların sədası.

*

Toplaşdılar gəldilər yuzlər, minlər, milyonlar.
Malı, mylky, tarlası, çiftligi olmajanlar.
Onlar qoşub bir ordu halında toplaşdılar.
Əngin ummanlar kibi dalqalanıb daşdılar.
Secilməzdi bu ordu bir sel uqultusundan.
Meşə hajqırтыsından, tufan gurultusundan.
O minlər ordusundan ellər qorqdu cəkindi,
O minlər ordusunun kini başqa bir kindi.
Ordunun nəqməsindən məsrur səslər qopurdu.
Qaranlıq meşə kibi təprəndi jəla ordu
Haman saçın əksinə olaraq dalğa verdi,
Sel kibi önyündəki qajaları dəvirədi,
Bəyik imarətlərin jəllər əsdi yerində,
Sahib kibi oturdu topraqın yzərində.
Bir necə gyn duruldu gynəşin qanlı gözy.
Al səfəqlər byrydy nəşə dolu gyndyzy.
Uzaq-uzaq steplər çəşarəq, dalqalandı,
Muziq qoşdu tarlaja topraqa aqalandı,
Bəjlə oldu...

*

Nə jazıq... birdən carın ordusu,
Ucdı, gəldi juqarıdan sankь bir saqlajan su.

İki ordu vuruşdu bəyik mə'rəkə qopdu.
Muziqlərin umudu su kibi jerə hopdu.
Bir qədər cərgəşdilər joqsullar tərəfindən.
Альпан səhərləri geri aldılar həmən.

Qaitardılar bəjlərin jəgəm usıq mylkuny .
Daqıtdılar iyzləgə açlarn bəlygyny.
Açlardan alaj-alaj əsir alıb getdilər.
Onların qara gözly dostunu inçitdilər.

Bir qəfəsə saldılar onu çanavar kibi
Atırdılar ustınə aqıymış qurtlar kibi
Onu cərgən səhrinə, Mosqvaja aldılar.
Bu gedişdən bytn el, bytyn ölkə xəbərdar.

O jenildi, ah o ki, jenilməz daq kibijdi,
Jetim rus ölkəsinin qejrətli sahibijdi,
El bjlirdi o mydhiş əzabla ələçəkdi.
Rəhbərinin jolunda uzun-uzun qəm cəkdi.

Səhnişinin canları cənləyib calan zaman,
İzdilamın icindən gətirildi qahraman
Cəllad qartal kibijdi... İjtin başı jerdə.
Haman baltaja qurban oldular əsirlər də.

Tikə-tikə doqranıb gözləri cəqarıldı,
Bu dəhşətdən gəjlərin bulut baqı jarıldı.
Ovalara mejitlər ləşlər kibi dyzyldy.
Əli joqsulun jənə hər bir şejdən zyzlydy.

Vuruşdu zavallı xalq, alamadı dinçini,
Burnundan gətirdilər bir anlıq sevinçini.
Jənə gynəs, ovulmuş qanlı göz kibi cəqdı,
Şyalar bir oqdu, sanma ki, bir bşəqdı.

Fəqət jənə ölkə öz doqmaça bəstəsində.
Bəstəsinin ən şirin gözəl şikəstəsində.
Bir su kibi aqıtdı o ijtin adını,
O ijit ki, aqırdı muziqin qanadını.

*

Kecdi aılar aılar qovdu illəri illər,
Gynəs doqdu qanalmış, qana dəndy gonyllər.
Dəjys ara vermədi, qara, aq bir dəjys,
Bir janda da açlarn həkymranlıq mydhiş.
Bir jandan tatar vurdu, bir jandan poljaq vurdu.
Bir jandan da Tyrkiyə gəjdən alav savurdu.
Jaqış kibi jaqmada ölkəyə mərmi, qurşun,
Cərgən məs'ud jurduna dört jandan girir qoşun.
Hər tərəfdə xəstəlik insanlar iki byklym,
Əlində qanlı dərijaz kəntləri gəzir olym.
Qara bir kabus kibi, tufan kibi kecirdi,
Qarşısına gələn doqrajırdı, bicirdi.
Suja düşmüş bir pətək halına girmiş həjat.
Yfyqlərdə alcaıq, jərlərdə, aq fərjad.
Geniş bozqurlarında şimalın bu zamanda.
Dəmir iradəsilə doqdu bir qahraman da.
Onun da dəjysləri gizli dejil, aqırdı,
Əfv etməz bir aqıqla, qəzəblə hər bə cəqdı.
Ona təkrar əlsizlər, ajaqsızlar qoşuldu.
Baqsızlar, tarlasızlar, topraqsızlar qoşuldu.
Qoşulan kələlərdən bəyik bir ordu cəqdı.
Bəjlərin əmlakına bir atəş vurdu cəqdı.
Dedilər: «Jer yzyndə bəj qalması bir daha.

Min ölym mylkədara, min ölym padşahia,
 Əli oraqlınyndır Rusja bundan belə,
 Bu olursa ölkədə daşlar da gələr dilə»
 Syvarilər qoşdular, səhərlər zəbt etdilər.
 Mosqvanın aq qarlı yolunu bərkitdilər.
 Ancaq jalavaqların dərđini anlamayan,
 Sarın ordusu qoşdu, gah atlarla gah fəjan.
 Qoşdu, aman vermədi jənə sarın əskəri,
 Duttular qara gözly o qahraman rəhbəri.
 Təslim oldu qalibə daqıldı syvarisi,
 Klidləndi ömrünün ilərisi, gerisi.
 Gətirdilər rəhbəri dyz şahın paıtaxtına.
 Jolda əsmər gəjsyny bojadılar al qana.
 Tyfyrdylər ystynə, qanatdılar yzyny.
 Qılə inçitdilər ki, acamadı gözyny.
 Birinci ijit kibi, vurub qıdılar ona.
 Gətirdilər min illik Mosqva mejdanına.
 Təkrar minlərlə çanlar caldı, cınladı, caldı
 Qorqunç gejinli çəllad onun ystyny aldı,
 Qara gözly rəhbəri, qəfəsdən cıqardılar,
 Əllərini baqlayıb qollarını qardılar.
 O çəsur gözlrilə xalqına baqdı, baqdı.
 Qızaran gözlrində şimşək parladı, caqdı
 İstədi «durun» desin istədi ki, baqırsın,
 Əzilmiş rus xalqını isjanlara caqırsın.
 Lakin onu dutdular, baqladılar aqzını,
 Gəndylər öz qəlbinə qəlbindəki arzını.
 Danışmadı... Çəlladın aqır zərbələrindən,
 Boqulan coşuq kibi səsi batdı, Jerindən.

Sarsıldı. Arqasına kəndələjib qolunu.
 Diz ystə oturtdular xalqın ijit oqlunu.
 Başını əjən kibi iti pıcaq parladı,
 Jənə də joqsulların susduruldu fəjadı.
 Təsəllisiz, umudsuz kecdi pəjansız illər.
 Bulunarmı həjatı dəjışəcək bir nəfər,
 Hər jerində həjatın umudsuzluq: cəgirgə
 Kibi ruhlar ystynə salmışdı qara kəlgə.
 Qıtlıq tərədi, artdı kecdi illər qaranlıq.
 Muziq hec bir ijitə bel baqlamadı artıq.
 Cynky o dar gynlərdə tufanlar kibi qalqan,
 Qahramanlardan hələ coq-coq gyclyjdy dısmən
 Xalq susdu təsəllisiz həjata qanə' qaldı.
 İllərçə qorqunç bəjlər əllərdən qanıq aldı.
 Matəmli göjlər qara, qərib steplər qara,
 Qarş cıqmadı kimsə azqın padşahlara.
 Bojləçə illərlə xalq işləndi, cəkdi ahlar.
 Xalqa yz göstərmədi gymış gözly sabahlar.
 Fabriklər acılnça, kəntlər şəhərə doldu,
 Mın əlli kəmərlə fabriklərə soquldu.
 Uzaq jərlərdən gələn, bu məhtaç izdəhamlar.
 Əmək ocaqlarında bir-bir dutdular qərar.
 Satışa cıqardılar dəmir musqullarını.
 Jazıq, ucuz qiymətə satdılar qollarını.
 Onların hec bir şeyi joqdu, hec olmadı da.
 Qaldılar səhərlərin dumanları altında.
 Amma qəlbləri jandı, bədənləri bərkidi,
 Uzaqdı onlar əski əvam kəntlidən indi.

Əmək ocaqlarında zildən vurduqca fitlər,
Onlar jeni dnyjalar, çahanlar eşitdilər.
Макьналар işjankar nəqmələr oquduqca.
Qanatlandı ruhları quş kibi uca-uca.
Avam kəntli bir qışda işci olmuşdu artıq.
Gözləri gynəş kibi, fikirləri ap-acıq,
İndi onların böyük təsəvvürləri vardı,
Xəjalları səmädan qartalları boqardı,
Bəjlə oldu və işdə hər sarsılmaz şəhərdə,
Tıstydən gynəşlərin göz acmadıqca yerdə,
İşçilər barəsində, zylmətlər barəsində,
Dnyjadakı dəyişlər, dəhşətlər barəsində;
Bir sabah uzun-uzun başalar ötər oldu.
Bu ötyş bir qıjamdan, işjandan bətar oldu.
Dedilər ki, dnyjada ancaq iki ordu var,
Bunların biri zəngin aldadıqca sahibkar,
Onlar ki, işləməzlər rahat yaşarlar amma,
Onlar ki, dnyjaları jeşərlər bir otruma.
Onlar ki, əllərində kaşanələr, sarajlar,
Onlar ki, başlarında bir dərin ucurum var,
Onlar ki, jajda sərin, qışda isti geşərlər,
Onlar ki, kəpürgünçə, partlayınça jeşərlər.
Qusurlar, qusduqları seji təkrar jəməkcin.
Qavrulurlar çahanı udmaqca icin-icin.
Onlar ki, şəhərlərin, kəntlərin sahibidir,
Onlar ki, bir div kibi, bir əzdəha kibidir.
Ehtişamı sarajlar, qalalar əllərində,
Ucar səadət quşu başları yzərində.

Onlar ki, joqsulların cərəğini jeşərlər,
Bu talej jaradan şəxsə «gəbər» deşərlər.
Lakin ikinci ordu, o böyük caqlayan su,
Minlərcə zəhmətkəşin sarsılmaz ordu.
Onlar ki, min illərin zəhmətini jaratdı,
Onlar ki, səadətə uzaqdan göz açartdı.
Onlar ki, indi min-min saşsız, hesabsız onlar,
O dəmir əzələli, tunç damarlı milyonlar.
Onlar ki, gynəş kibi janan ruhları vardı,
Onlar ki, dnyjaların şənliğini jaradı.
Onlar ki, topraqları alt-üst edir, çevirir,
Onlar ki, şah daqları bir həmlədə devirir,
Onlar ki, məcrası dəjişir nəhrlərin,
Onlar ki, qucaqında jəşərləri.
Onların ki, sinəsi dalqalara acılmış,
Gözlərindən həjata gur ışıqlar saşılmış
Onlar ki, dərin-dərin mə'dənləri deşirlər.
Hej dəmir jollarını bir sap kibi eşirlər.
Ah onlar ki, həjatın qıvvəsi, gücyürlər,
Bəşərin təbiətə qarşı bir evcydürlər.
Onlar ki, hər bir seji jaratmış, çan qojaraq.
Kecmiş onların olmuş, onlarındır, olaçaq.
Səadətlər, məhsullar, mə'dənlər, nələr-nələr,
İşcinindir-işcinin sejlədi makinələr.
Bir gyn səsləndi fitlər qorqunç uvultularla.
Dedi bu iki ordu atılacaq çudala.
Şəhərlərə jayıldı işjankar odlu bir səs
«Ej işçilər toplaşın» diksindi qalqıdı hər kəs.

Toplandı işçilərin dağınıq sərələri,
Toplandılar, gəldilər, sığlaşdı araları.
Makinələr onların qəlbinə «çoşun» dedi.
Bu sərəkli dəyşə «birlikdə qoşun» dedi
Hajdı sərəni vuruşa, bir qazanın zəfəri.
Qalması işçilərin arqada bir nəfəri.
Onlar bir geçə vaxtı dəyşə atıldılar.
Gynəşli kəlmələrlə qanlar qajnatıldılar.
İşçi, kəntli qaharaman ordusunu sərədi.
Göjlərdə dalqalanan alavlı bəyraqları.
Sahın əskərlərinə qarşı gəyş gərdilər
Azadlıq jollarında xejli qurban verdilər
Stepilə, daqlılar birçə kənardə durdu.
Onları da kecmişin təhlykəsi susduru.
Nə qədər qan təküdü, getdi ijit joldaşlar.
Qyılncıların uçunda ojnadı qanlı başlar.
Onları susdurdular əzgin-yzgin və bəzgin.
Fabriklərə döndylər jenə qəblərində kin.
Jeni vuruşmalarsın onların ruhu ancaq.
Məhbəslərdə dəyilyb oldu tunc kibi qvraq
Bəyik zymlət ruhuna qyvət verdi onların,
Bu zərərdən acıldı gözləri miljonların.
Zymlət və hər bəhsiz, kəməksiz zavallı xalq,
Oqul bəslədi ancaq amirlər dedi: qatq-qatq.
Xalq oqlunu gəndərdi məchul dymənə qarşı.
Getdi ikinci oqlu, ikinci yəkdaş.
Səfil qaldı bytyn ev getdi minlə, miljonlar,
Uzaqlarda nişansız gəmyləçəkdi onlar

Jerdə gəjdə partlayış, jerdə gəjdə duman, toz,
Ərəçəkdi onları qajnar dilli metraljoz.
Tyfənglər sışılajış toplar saqıraqadı.
Dil bilməz ovalarda onlar baqıraqadı
Qazların sarı cəni, onların yzərinə,
Enəkən dşəçəkdi min jara ətlərinə.
Onlar qan tyfəçək, onlar qan qusaqadı.
Onlar bu çəbhələrdə həjatdan coq uzaqdı.
Səçaq oqşajışyla olym qarşıda durmuş,
Onları gözləjirdi sanki bir qara bəyqış.
Evlərdə jorulmadan gözlədilər yə sənə,
Baqdılar örtyməjir bu faciəli səhnə.
Gyllə, mərmı, qaz, qyılnc, olym gəzən jərlərə
Su kəsilmış nəzərlər baqdı-baqdı nə carə.
Bəjlə oldu: minlərcə fabriklərin icindən,
Minlərcə gur əhali təprəndi, gəjə dəjən.
Baqalar əskərlərə gəjdən saqırtış atdı,
«Sən əskərlərə gyllə atma» bir səs uçaldı.
İşçilər gərdylər ki, joq bu dəyşşın sonu,
Əz səçaq sözlərilə dolaşdılar ordunu.
Əskərə dost oldular, jatmış əskər ojandı.
Haman gyndən steplər jeni atəşlə jandı.
Ordu bytyn silahı ataraq, döndy geri,
Təxtə qarşı acıldı topların mərmiləri.
Bytyn əlkə təprənib qalqdı bir əskər kiçik
Bytyn əlkə ojandı qyızıl bir səhər kibi.
Ajıldı, geri döndy əskərlər çəbhələrdən.
Uzaşdılar əskidə qaralan şybhələrdən.

Əşikdəki düşmənə dalaşmıyacaq dedilər.
Əlimizi kimsəyə biz acmıyacaq dedilər.
Dedilər, bəlysməgə əçəba nəjimiz var,
Əjini gynəş sacırkən yzımyzə ıyşqlar.
Bizim öz varlımızdır qan icən düşmənimiz.
O dujqusuz zəliyə qılda olmuş qanımız.
Zərbə! Tamam qoçalmış fitnəkar qurda zərbə!
Səbəb onlar dəjilmi, qan tyfygən bu hərbə?
Bundan belə zənginlər əlsyn, qalmasın gərəək.
Aramızda o ruhlar nəfəs almasın gərəək,
Dejə qorqunc ordular çəbhələrdən dəndylər.
Dənyşləri umulmaz bir səfərdən dəndylər.
Zənginlərin təhfəsi: məhtəris hyquqlar,
Qanun dejə, əməkci xalqlar soyduqlar.
Nə adət nə əp'ənə vardısa jandırđylar.
Dedilər ki, dınyjada jalyңыз birçə hyquq var.
O da bir azad əmək, bir də alın təridir.
Tər və əmək həjatın əsas təməlləridir.
Topraqlar alđylar, əkdilər, bəçərdilər.
Fabriklər də səvinclə kəntlijə səs verdilər.
Ançaq jenə ölkənin məçhul yfyqlərindən.
Qara bulutlar kibi aqđb bir sьra düşmən,
Jeniligə zərbələr vurmaq ucun sьqđylar.
Jenə də əskiligi qurmaq ucun sьqđylar.
Ançaq indi əməkci kytlələr əskərdilər.
Top, tyfəngləri vardı, bytyn səfərbərdilər.
Toplandılar, quruldu ölkədə bəjyk ordu.
Bu ordu düşməninə axır zərbəni vurdu.

Düşməne dəş gərdilər, bir daq kibi durdular.
Sьlqьn həmlələriylə düşməni susdurdular.
İndi də bəçərilər qazandıqlar jeri.
Bu daq gevdəli ordu bir də qajıtmaz geri.
Sarsılmaz bu ölkədə əməkcinin hyququ.
Ölkə onun ölkəsi, əmək onun var joqu
Silah məhkəm sьqьlmış onların əllərində,
Səhər kəndin jerində, kənt sələrin jerində.
Olmuş, olaçaq işci öz-əzynyın sahibi,
Gynəş sənənə kibi, çahan donana kibi.
Bir qyvə bu çahanda olmajr, olmaz belə,
Ki, yz-yzə dajansın işcinin qyvəsilə.
Alqьş, dəmir bojlar sьzanmьşlara alqьş
Alqьş öz taleini qazanmьşlara alqьş

SAQO.

I

Kəntli qardaş sənə dejirəm bunu.
Anla, bu sözlərin əsil ruhunu.
Bu gözəl sözləri jaxşy dinlə sən.
Dinlərsən, azaçyq olsa dyyrçən.
Bilərsən, qardaşyn Saqo nə etmiş.
Kimin xatirinə bu hərbə getmiş.
Necin bir qolu joq geri qajytdy,
Necin gərdukləri, onu ajytdy.
Necin çytcy Saqo ta o zamandan.
Hərbə kəsilməşdir bir qatə dyyman.

II

Əvət çytcy Saqo doqma köyündə,
Jaşardy olduqça bir açy gyndə.
Köjyn kənarında bir evi vardy,
Topraqy ikiçə qarby olardy.
O da, kəntdən uzaq, daşly, dikəntli.
Işdən qalmazdy hec bir zaman əli.
Jazyq bytyn ili cəkərdi əmək.
Pajyzyda—əлиндə bir parca ətmək.
O da, olmasajdy nekər gedərdi.
Bir dejil, beş dejil Saqonun dərdy.

Ata, ana dyyşgyn, nekərdi Saqo,
Bir təhər evini saqlajyrdy o,

Beləydi Saqoja maxsus gyzəran.
Cahan davasyna başlarkən Alman.
Sьqmajyrdy jazyq Saqonun başy.
Kimdir hazrylajan bəjyk savaşy.
Dynja bu davaja qalqyşmьş necin.
Bunu çytcy Saqo—jaxşy—nə bilsin.
Saqo dedikləri—çytcy bir insan,
Nə bilirdi nədir: Frəng, ja Alman.
Saqonun bu oldu fəqət bildiyi:—
Bir gyn jekə qarby koxa gəldi ki,
«Çamaat—şəhərdən jeni kaqbyz var,
Çavanlary əskər aparacaqlyar».

III

Nə zaman varlylar çəbhəyə getmiş?
Bunu kimlər gərimyş, kimlər eşitmiş?
Aləmə bəllidir ançaq «səfillər»
Daim silahlanby gedirlər əskər.
Topladylar kəndin joqsullaryby.
Joqsullaryby əziz oqullaryby.
—Miqijə—koxanbyn oqluna fəqət:
Kimsə doqunmaqə etmədi çyr'ət.
Necin? Jer yzyndə Miqi təkmidir?
Göjlər baxcasyndən bir cəcəkmidir?
Jaxşy, koxagilin məhləsindən,
Hampo bu davaja getməjir nədən?

Jaxşy iäläkligin «sevti nä olsun»?
Necin Saqo getsin, bunlar qurtulsun.
Bu sual o zaman cätin sualdy,
Танышы olanлар ақ билет алды.

IV

Kändin qyraqynda atasы durmuş,
Bir umudsuz kibi bojnunu burmuş.
Mehriban oqlunu jola salırdy.
Bə'zən dərin-dərin fikrə dalırdy.
Oqa anasynyn dolmuş gözləri,
Insanь aqladyr qyryq sözləri.
Lakin yrəgində kin var, zəhər var.
Qəlbində almanь, nemesi qarqar.
Fəqət jazьq ana bilməjir əsla.
Səbəb alman deji, qanь çidala.
Səbəb: joqsullarь boqan, əzəndir.
Ortada aşьryb janda gəzəndir.

V

Bilməz jazьq ana, ixtijar ana,
Tyrkə, erməniyə, rusa, almana.
Kəndi varlyьdyr: birinci dьşmən,
Burda gynahkarmь bytyn bir alman.
Kəndin koxalarь—onlarьn qatь,
Əlavət onlarьn qəlbi-həjatь..
Xalqь bir-birinə vuran koxalar..
Kəndlinin qanьь soran koxalar.

Səndən məs'udmudur Alman joqsulu?
Onun da gözləri jaşlarla dolu.
O da öz oqlunu jola salmada
Tarlasь, baqcasь başsьz qalmada.

VI

Saqo qoçalara əlvida etdi,
Gənylsyz dьzəldi joluna getdi.
Gəjsyny ötyrdy, sonunçu dəfə
Baqdy göz altından dört bir tərəfə,
Orda, kəntlilərin dьz ortasьnda,
Gərdy minmiş Miqi kyrən bir ata
Yzynda bir sevinç parlajыр onun.
Bicin ystə gedir saqrьda xurçun,
Bir də, gah udqunub, gah əskyrərək.
Jekə gevdəsini ənə verərək.
Ardьnça cijnində uzun bir cuxa.
Gordy ki, oqluna bujurrur koxa.

VII

Qəlbinə syzyldy hiçran jaqьşь.
Saqo hərбə getdi almana qarşь.
Kəntdə bir ixtijar atasь qaldı
Birdə ki, zavallь anasь qaldı.
Gəldi Saqogilin evinə koxa.
Koxa dedikləri—bu qara jaxa:
«Bir kaььb kişisən, saldatдыr oqlun,
Qoçalmьsan dьşьb qyvədən qoğun.

Kişi. Mənim sənə təklifim budur:
Gəndərim janyına bir necə muzdur.
Picib gətirsinlər taxıllarynı...
Dəjərək, əkinin ixtiyarynı,
Jaqlı dillər təküb qoçadan aldı.
Qoçany bir avbç taxıy qaldı.

VIII

Çəbhədən-çəbhəyə Saqo bu zaman.
Xalqı aqır topla alırdı nişan.
Ansızın jamaçdan bir top gylləsi
Ucarkən iyksəldi Saqonun səsi,
Saqo qan icində jıqıldı jərə
Kədərli gözlərlə baqdı gəjlərə,
Nəfəsi tıqandı, dili dutuldu.
Saqo bilmədi ki, ançaq rə oldu.
Xəlif rə'jasında gərdu ki, ançaq,
Anası əlində bir dolu bardaq.
Əjilmış ystynə su verir ona.
Ajıldı—Potrda bir xəstəxana.
Bir qolu kəsilmış jetim, sahisiz.

IX

Burda çytcy Saqo aldı bir kaqıy.
Kaqıy atasından gəlmişdi. Baqdı:
Dərdli gözlərindən bir bulut aqdı.
Saqoja atası jazmışdı kəntdən,
ki: «Ən fəlakətli bir gündəjəm mən.
Əkini tər-təmiz aşırdı koxa,

Sonra sahibləndi bizim topraqa.
Qoça anan da ki, getdi rəhmətə,
Əzym də məhtaçam indi qismətə,
Pulun varsa əgər,
Bir qədər gəndər,

X

Saqo bir tərəfə qojdu kaqıyı,
Bir qədər səzlədi qəlbinin sazı.
«Nəyə dava olur, neyə kəndlilər
Bəjlə, hərbi zamanı alınlı əskər
Yz-yzə dajanyı cərpşən onlar..
Jenə nəticədə pərişan onlar.
Nəyə boynu joqun olanlar neyə,
Syrylməjir bəjlə qanlı çəbhəyə.

XI

Düşyndü, keçirdi hejəcanlı anlar,
Jyzlərçə, minlərçə ijit oqlanlar,
Gəldi sızra-sızra gözünə durdu.
Həpsi düşüncəli, həpsi məqrurdu.
Həpsi öz işini qojub gəlmişdi.
Jalansız dillərə ujub gəlmişdi.
Sanki tərşəraraq bəjyək allaha.
Onları kim cəkmiş bu cədəlgaha.
Kimdir daqa, daşa bunları syrən,
Jetişmiş tut kibi jərə təkdyrən.
Onları kim vermiş qıynıç aqızına,
Kim qurban eləmiş ölym qazına.

Kim syrmyş onlarь bu uzaq jerə,
Səbəb nə, bu aqan qanlı sellərə.
Onlar görmüşmy bu uzaq jərləri
Kim vermiş onlara bu tyəngləri.

XII

Lazaret kynçyndə fikirləşirkən,
Bir sabah Saqoja dedilər birdən,
— Bizimlə birlikdə yzın aq olsun.
Gözün əjdən olsun, başın saq olsun.
Padşah təxtindən vurulmuş jərə,
Hyrrijət verilmiş Saqo, ellərə.
Saqo öz-özynə dedi:—coq gözəl,
Сьqды lazaretdən cələ əlbəhəl.
Jeni doqmuş kibi anadan Saqo,
Bir bəyik kycəni addımlady, o,
Gərdy aləm ona jenə sojuqdur,
Kycədə dəjişən bir levhə joqdur.

XIII

Doqru olym jaqmıyş sarın baxtına,
Fəqət o zulmkar sarın taxtına,
Сьqды oturmuşdu min bir hokmydar,
Varlılar, zabitlər, aq generalar,
Joqdu barьsьqdan, flandan xəbər,
Atəş icindəydi jenə çəbhələr.
Jenə də saldatlar gedirdi hərbə,
Yrəklərdə zəhər, əllərdə zərbə,

Saqo jol xarçьjьyn getdi divana,
Bir kimsə e'tina etmədi ona.

XIV

Saqo aq-jalavaç həmin şəhərdə,
Dutulmuş açьqqa düşmüşdy dərdə.
Bir gyn qulaqьna dəydi bir xəbər;
Gəlir Lenin adly şanlı bir nəfər.
Dedilər nə qədər varsa əməkci,
Onlara olaçaq Lenin köməkci.
Acların qulların rəhbəri o-dur.
Bytyn joqsulların rəhbəri o-dur.
Dutdu bu uqrulu gəlişdən xəbər,
O gyn aqын-aqын bytyn işçilər,
Həpsi həjəcanla qalqды ajaq.
Getdilər Lenini qarşьlamaq.

XV

Elə ki, bu sözy Saqo eşitdi,
O da işçilərlə vaqzala getdi.
Saqo qabaqdaıdy dejirdi tez-tez:
Əçəba nə zaman gələçək pojezd,
İirmi vaqonlu bir vaqon gəldi,
Ortada bir urra səsi jyksəldi.
Bu səs işçilərin dəmir səsiydi,
Onların mybariz bir nəqməsijdi
Bu səsə Saqo da səsinə qatды.
Lenin də özyny dışarь atdı:

Susdular. Onlara danışdı Lenin,
Onların coqijlə tanışdı Lenin,
Sankь yrəklərdən tikən qopardı.
Xalqda bir həjəcan sevinçi vardı.

XVI

Lenin xitab etdi: indijə qədər.
Sizin jərdəqənləz cələnlə dəjyşlər,
Ançaq aqaların jolunda olmuş.
Onlar bu dəjyşdə səadət bulmuş
Sizi cəlqamışdır əlym, fəlakət
İndi zamanıdır, jətər bu zylmət.
Silahı aqaja qarşı çevirin!
Devirin kecmişi, artıq devirin!
Sizin düşməniniz burzujdur ançaq.
Onların jolunda hərbə gedir xalq
Sizdən ət divarlar qajıran kimdir,
Odlu cəbhələrdə qırılan kimdir?
Siz ej hədər jərə olan ihsanlar,
Sizin düşməniniz onlardır, onlar!
Onlar, bu dənjanə qana döndərir,
Onlar işciləri hərbə gəndərir,
Hərbin planı bican onlardır:
Sizin qanlıqları icən onlardır.

XVII

Artıq duramadı, həjərdi Lenin..
—Alınan qarşısı bu qanlı hərbin,

Dəjyş olmalıdır jəlnəz icərdə.
Vurub salmalıyıq burzujü dərdə
İstər alman olsun, rus olsun istər,
Nə etmişdir bizə zavallı əskər.
Saldatların gəzy baqlıdır hələ,
Onları burzujlar almışlar ələ,
Alman işcisinə, əskərinə biz
Səmimi salamlar gəndərəcəgiz.
Ki, öz burzujunu öldürsün o da.
Didsin, parcalasın, jandırsın o da.

XVIII

Jənə Lenin dedi həmin jərdə ki,
Atəş qan pısgırən cəbhələrdəki.
Syngylər çevrilmiş jəlnəz onlara,
Cynky onlar səbəb, aqan qanlara.
Saldatlar onlardan hesab cəkməli.
Myrdar qəblərini didib səkməli,
Onlar qovulunca topraq—rənçərin,
Fabriklər, mədənlər işləjənlərin..
Joldaş Lenin dedi: jyksəl bu jərdən,
Hesab cək haqqı qəşb edənlərdən,
Məzlum olmalıdır zalıma ası,
Bu qavqa işcinin ən son qavqası.

XIX

Lenin belə dedi. Anladı Saqo.
Ölmüş anasını xətrədi o,

Bytyn bu səhnələr jadəna düşdü.
Fikrindən bir zəlm ələj ötyşdü.
Коханын аманыз чапаварлыгы,
Атасына olan zulumkarлыгы.
Dedi: haram olsun yaşayış bana,
Sыngyny soxmasam onun qarnына,
Fikrinə bir qəzəb buludu endi,
Həmin, elə o gyn vaqona mindi.
Soqa kəndlərinə gəlib jetişdi
Bu aləm nə aləm bu iş nə işdi.
Gərды daş ыstyндə daş qalmamыşдыр,
Sankь kimsə burda jurd salmamыşдыр:
Atadan, anadan, evdən xəber joq.
Hec bir nişana joq, hec bir əsər joq.
Коханын əlinə kecmişdi topraq.
Jардыгы dəjyздən Saqoja ançaq.
«Mənfəət» qalmыşды bir kəsik qolu.
Dutdu koхagilə uzanan jolu.

XX

Olduqca aсыqы, olduqca daғqып.
Bu ələq, bu dəni zulumkarлығып,
Асыы алтында evə catыrkən
Коханын oғluna rast gəldi Eirdən
Gərды ki, sajmazça qarыда durur
Olduqca dəhşətli, olduqca məqrur.
Əlini mauzerin ыstyна qojmuş
Sankь tunelləri əlilə ovmuş

Аvara gəzməkdən şişmişdi boynu,
Hər kəs сағығырды—mauzerist—onu.

XXI

Barijə gəl, gerym a bizim gedə,
Jolundan сыqарсын deјən get-gedə.
Iki qollu səni civin bilirkən,
Indi taj qolundan qorqacaqam mən?
Deјə sajmaz kibi koханын oғlu,
Saғonu dindirdi qafасы dolu.
— Bizim topraғымыз? sorurkən Saqo,
— Nə topraq,

Deјərek gylыmsədi o.

Bir də topraq adь cəkmə ki, məlun,
Salamat başына elə bir oјun,
Acaram özyn də mətəl qalарsan,
Savuş, bir dəfəlik acы başымдан,
Deјə sol əlilə бығымы есdi
Ansызын сағ əli mauzerə kecdi.

XXII

Mauzerist daşnaqын işinə baqды.
Өz doғma kəndini Saqo buraqды.
— Təkrar Mosqvaја getmək istədi.
Jenidən «sijahət» etmək istədi:
Sovet qanunlarы işləјən jerdə,
Hampasız ellərdə şən ölkələrdə.

Iştə, bəyik Gəmry şəhrinə gəldi.
O cətin jolları kecmək əngəldi.
Saqo Mosqvaja gedirdi necin?
Bilmək istəjirdi o bəyik Lenin.
Erməni xalqına nələr düşünür.
Nə həjatlar, nəçə işlər düşünür.

XXIII

Çoşqun ürəgində Mosqva deyə,
Saqo kəntdən cəqəb gəldi Gəmryyə
Vaqzalda bir gənç gərdu tanışdı.
Həmin gənç adamla kəntdən tanışdı.
Daim Saqogilə gəlib-gedərmiş.
Bu oqlan o jərə səfər edərmiş,
Qorqma Saqo dedi bu əllərim baq.
Bir aqşam daşnaqı jaqalajaq.

XXIV

Gənç o qarşıda dəmir Əzdəri,
Göstərib gəjsünü verdi iləri.
Dedi qardaş Saqo o bizimkidir,
Hədəfi vurmağa hərəkət edir.
Bir də Mosqvaja getmə, burda qal
Gözləyir qarşıda bizi bir çidal.
Qaldı, bir həftəçə kecəndən sonra,
Əzdərin üstündə cəkдилər hurra.
Doğrudur çənu bu aldılar ancaq,
Hələ jatmamışdı o, kəhnə daşnaq.

XXV

— Ölym daşnaqlara...

— Hurra .

Hökymət

Sovetlərə.. Saqo bir qoldan səqət
Olsa da,
İştirak etdi davada.
Gəmry şəhərində, Qars qəfəsində,
Jenibajazidin hər guşəsində.
Sovet bajraqları qıldı tamaşa.
Hələ kəhnəliyə əsirdi amma,
Zavallı rəncibər, çəhalətindən,
Xəbərsizdi Şura hökymətindən.

XXVI

Sebo qoşununu topladı, gəldi.
Minlərcə mauzerist səsi iyksəldi.
Orda, dyz altı gyn cətrəşdi onlar,
Fəqət zərbəməzdən etdilər fərar.
Bizə görə güclü dejildi Sebo
Qazaq daqlarına cəkildi Sebo:

XXVII

Firqəci olmuşdu o gündən Saqo.
Bolşevik gənçlərlə bir il qədər o,
Bakıda qalaraq qajıtdı kəndə
Məqsədi: koxanın oqlu həyəndə
Bir ojun biçməkdə.. gəldi gərdu ky:
Bytyn kənd dəjişmiş, onun gərdugy.

XXVIII

Joqsullar ajaqa durmuş liampalar,
Daşnaqlar bysbytyň olmuş tarmar.
Saqo ətrafına bir nəzər saldı..
Qalan-qulanından intiqam aldı.
Sovet hökyməti kəntdə quruldu,
Bulanıq dərələr aqdı, duruldu.
Kəntlilər sevinçlə girişdi işə,
Kətanlar tarlada cəqədi gərdişə.
Artıq dava joqdu, nə alman vardı
Nə tyrkyn, gyrçynyn topu gurlardı.

XXIX

İndi kəntdə Saqo şura sədridir
Macqal qəzetinin bir myxbiridir
Kəntdə söz düşəndə myharəbədən,
Leninin fikrini səjləjir həmən,
Kəntli, jaxşy-jaxşy dinlə Saqonu.
Gör dəva nə hala salmışdır onu.
Baq çytcy Saqonun kəsik qoluna
İnan hər sözynə, onun yoluna.

XXX

Bizim xalq ystyndə joqdur şərimiz,
Hərbin ziddinədir əməllərimiz,

Ançaq bizə qarşy cəqsa bir nəfər,
Ystynə od sacar qərmişy əskər.
Əlym burzuylara, əlym düşmana
Jad ajaq dəjməz Sovetistana.

Sovet hökymətidir,
İşci rahətdir.

LENİN və ƏLİ.

I

Mosqva jerin qəlbi.
O Məkkədən coq əski,
Əjlə Mosqva kibi,
Beyk şəhər olmaz ki...
Bir şəhər ki, qajnaqədyr fə'lənin.
Bir şəhər ki, qucaqənda yaşady İenin
Pək uzaqdyr Trabzon,
Mosqvadan pək uzaq.
Trabzondan oraja,
Qaca bilməzsən jajaq.
Olsa qəzəlyən əgər,
Bir gəmiyə əjləşər;
Dyz Batuma gələrsən.
Orda hazır qatar var.
İci dolu jolcular.
Batum—Tiflis.
Tiflis—Bakь.
Bakь—Rostov.
Sonra gedər, gedərsən,
Mosqvaja jətərsən.

Hər kəs bilir:
Gəmidə, bir.
Kyrək cəkəndir Əli.
Qabar, qabardır əli.
Ajda alır: uc-dört lirə.
Səhər əmək—aqşam əmək.
Əmək uzun verməz ara.
Nə edəcəkdir:
Onu sevir öz sahibi.
Jyk daşyan bir mal kibi
Bəlkə maldan daha artıq.
Əli—jazıq...
Əli jahnəz əmək bilir.
Sahibi də syrək bilir.
Əli coq sevir Lenini,
Uzaqdan da olmuş olsa,
Vermiş ona öz qəlbini,
Əli sevir Lenini.
Onunla, bir bəhriyyəci tanışmış.
Bəhriyyəli rusmuş;
Ona danışmış.
Danışmış, Lenin haqqında;
Bir coq söz səjləmiş ona.
Sonra əlini qojnuna.
Salmış, almış şəklini.
Ona göstərmiş.
Lenin «qaroş»
Əli: coqmu.
Rus—bəs neçə.

Lenin var.
Burzuj joq.
Burzuj demək—zəngin demək.
Barışmamız əlbət deşil mymkyn demək.
Əiəndi, aqqa, burzuj.
Başqasının məhsulunu,
Bəniməsəjən burzuj demək
Onlar cəkməzlər hec əmək.
Onlar ki, işləjən deşil,
Onların ki,—gymuş sahil,
Bir də nərd,
Bir də, çiftə qaiqılı
Dəniz ki, xoş laçivərd
Əli duşmuş, anlamış.
«Lenin—bəjyk xəlifə»
«Bəjyk xəlifə» ançaq,
Zənginlərdən pək uzaq.
Dostu—aç joqsulların.
Məhkumların—qulların.
Əz əməkci sevdasilə,
Sevir onu, janır ici,
Trabzonlu Əli sevir,
Gərmədigi İlici

II

Mosqva—qəm.
Bir öleysyz, qara matəm.
Proletar jetim kibi,

darqılındı.

Kim ki, ona jaqındı,
Bilirdi ki, əlmyş rəhbər.
Bir daha aemamaq yzrə.
Gəzlərini jummuş rəhbər.
Ojanılmaz uşqu ilə,
Uzanmış, uşmuş rəhbər.
Bu uşqu aqır itgidir.
İtgi amansız, bəjyk.
Qəlbimizdə aqır jyk.
İtgi cətin,
Firqə—mətin.
Səralar bərkitemiş.
Aqır dəmir qyvvalərdən,
Min bir səngər dyzəltmiş.
O gyn bytyn proletariat,
Mosqva—laj-laj,
Bakı—səf-səf,
Tiflis—qat-qat,
Əz iradə ydrətini,
Bərkimş betonlar kibi,
Bir qyvva joq onlar kibi.
Bu sajsız milyonlar kibi.
Firqəmizin ruhu jyksək.
Firqə bir qırılmaz polat.
Sarsılmaz proletariat.
O itginin əvəzində
Qırılmaz min musqullu bir jumruq
Çanladır baq.

Düşmənlərin gəzyndə.

Min-min dənini proletar
Bilirdi ki, bitməmişdir,
Dava gyny,
Bilirdi ki, bu hücumu,

Kecirəcək gycünü.

Toplajaçaq qyvvasini,
Sənlataçaq tunç səsinin.
Toplajaçaq qolunu.
Toplajaçaq qabaran musqullunu.

Musqulların,
Qolların,
Səqləşəcəq arasın.
Proletar diqtaturasın

Böj atsın deyə.

İlicsiz keəcəək
Fəthə—mybarəzəyə.

Dünjəni parçalayan,
Bir qələnc kibi radio.
Havədə ucdü jəjan,
Ucan radio...
Ölüm sacan radio...

O gyn—

Tez jətişdi Mosqvadən Trabzona
Əli kysgyn.
Coq işləmiş o gyn Əli
Bədən tərli.
Jorqun—əzgin.
Qabar-qabar iki əli,
Fəqət işi bitməmişdi

5)

Gycdən düşmüşdy qolların,
Aqrəjərdə musqulların.
Sallanərdə evə doqru.
Gözlərinin nuru—

solğun

Əz-özünə:söjlənirdi— jətməzmi jə
Əli sənin jorqunluğun.

Aqşam...

Səhil qarantıqda:
Əli gedir evə doqru.
Göyr dəniz qəjəsində
Bəhrijəci tanış rusu.
Jaqlaşdı:—salam versin,
Bir əski ərbab kibi.

Ona xoş yz gəstərsin.

Javaşca rəşydasın.

«—Lenin qarış»

Jaqlaşdı.

Bəhrijəci

Fəqət «sərxos»
Bəhrijəci xəjli jorqun,
Baqlaşlar bir gyl kibi,
Sakit, durqun,
Nə «izrasti»

Nə bir kəlmə,

Sanki bizim bəhrijəci,

Dərləmişdi ələmə.

Javaşcadan dedi:—Əli Lenin daha joq

Başqa hec bir şey.
Uzaqlaşdı.
Əli şaşdı. Bu söz kəsdi ruhunu
Sankı bir dağ kibi dalğa vurdu onu
Bulutlandı gözləri,
O qaranlıq sözləri,
Bəhrilijəci Əli dujdu...

Jarın geçə,
Trabzon bərk ujunuş.
Göj yzyndə gözlərini,
Aj da jummuş

İtlər belə sakit səssiz,
Bir it kibi ojanıqdır.
Fəqət keşik cəkən polis.
Cevrəsinə baqır polis.
Geçə jarın:
Qaranlıqda ziya kibi.
Əsən şam aqacları,
Aqaclar rəyildajır,
Danışır qıyq-qıyq.
Trabzon ujunuşa,
Fəqət Əli ojanıq.
Əli gedir oqru-oqru,
Əli sanki bir oqru.
Divarların dibindən,
Qoşur zulmata doqru.
Əli sanki bir oqru.
Nara gedir.
— Özy bilər,

İştə Əli jaqınlaşır,
Bir binaja.
Qarışında «nişan taxta»
Yzərində—
Oraq, cəkiç.

Ora gedir oqru kibi,
Göj libas xajın polis.
Şəhərdə bina adlanır,
Qonsultat—Rus.
Jaqınlaşır oqru kibi,
Göj polisin janından,
Əli kecir qorqusuz.

Əli kecir bəjyrdən,
Jaqınlaşır qarışa.
Zəngi vurur, ətrafa,
Bir az göz gəzdirərək,
Birdən zəngin zil səmindən
Dərin sykut icində,
Sarı tərən bir yrək.
Qarın acılır.
Girir icəri.
Jalınız xidməti hələ jatmamış.
Xidməti tanır:
Qardaş Əlini.
Onlar bə'zən barabar,
Jəqıncağa getmişlər.
Geçədir,

Geçdir.
Jəldəş Əlijə qonsul lazım.

— Qonsul...

— Ha, haha..

— Geçədir.

— Geçdir.

Ançaq Əlinin baxtə gətirir,

Qonsul birdən icəri girir.

«Lenin joqmu» Əli sorur.

Sykut aqyr bir cəkiç.

Рѣсълдајыр.

«net qaros?»

Və bir də jərə baqaraq,

Sankь bir şeydən qorqaraq,

Башьнь ашаға əјir.

Kirimişçə, matəm, hərmət göstərir.

Divar dibi uzaqlaşыр.

Başca hec.

Hec bir şey joq sevinməgə.

Ja inki aqlamağa,

— Salam joldaş Əliyə—

Ilicin işinə alqış!

KITABYN ICINDƏKILƏR

Səlifə

1. Сырънлашмьş izdihamlar	5
2. El usyn nəqmə	17
3. Saqo	30
4. Lenin və Əli	46

1 m. 50 qər
Çildi 25 qər.

Е. ЧАРЕНС
СТИХИ

Азернешр
БАКУ — 1984